

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 101 grudzień 2021

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Inwestycyjny koniec roku

W ostatnich miesiącach roku nie zwoliliśmy inwestycyjnego tempa. Wyremontowaliśmy kolejne drogi, dokonaliśmy termomodernizacji budynku strażnicy OSP, powstały też nowe altany.

W listopadzie dobiegła końca realizacja dwóch inwestycji drogowych pod nazwą: przebudowa drogi gminnej nr 373038 T Zajezierze – Ostrołęka od km 0+000 do km 2+312 oraz przebudowa drogi gminnej nr 373006 T Postronna – Ryłowice na odcinku od km 0+000 do km 0+710 o długości przebudowanych odcinków 3,02 km. Wartość obu zadań wyniosła: 1 621 699,56 zł.

Zadanie zostało zrealizowane z dofinansowaniem pochodzącym ze środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. Gminie Samborzec przyznane zostało dofinansowanie w wysokości 70 proc. kosztów kwalifikowalnych i wynosi 1 125 890 zł.

Gmina Samborzec zrealizowała inwestycję pod nazwą „Termomodernizacja budynku strażnicy OSP w miejscowości Janowice”. Zakres prac obejmował docieplenie ścian zewnętrznych budynku płytami styropianowymi z wykończeniem tynkiem strukturalnym na łącznej po-

wierzchni 316 mkw. oraz docieplenie ścian fundamentowych z wykończeniem tynkiem mozaikowym na łącznej powierzchni 34,5 mkw.

Łączna wartość inwestycji wyniosła 97 000 zł.

Zadanie w całości zrealizowano ze środków własnych gminy Samborzec.

W miejscowościach Janowice i Samborzec powstały dwie altany plenerowe. Wartość inwestycji to łącznie 20 000. Środki na realizację zadań pochodziły z budżetu gminy Samborzec – funduszy sołeckich miejscowości.

Grant na II edycję projektu GOK

Projekt Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu znalazł się w gronie trzydziestu zwycięskich wniosków w IV edycji Programu „Generacja 6.0” Fundacji BGK im. J. K. Steczkowskiego!

Grant w wysokości 15 000 zł zostanie przeznaczony na realizację projektu „Życie zaczyna się z 6.0 cz. II”. Do udziału w projekcie zaprosimy seniorów, którzy wezmą udział w cyklu spotkań i warsztatów w trzech blokach:

- technologiczno-edukacyjny: warsztaty obsługi tabletów, korzystanie

z internetu i aplikacji w kontekście potrzeb i zainteresowań osób 60+,

- rekreacyjny: cykl zajęć „Pilates dla Seniorów”, zajęcia taneczne z instruktorem, zajęcia z muzykoterapii, wyjazd rekreacyjny do Zwierzynca i Zamościa,
- kulturalny: cykl „Spotkania z książką”, wyjazd do kina, „Są-

siedzka potańcówka” na zakończenie projektu.

Działania będą realizowane od stycznia do czerwca 2022 roku. Projekt w całości finansowany jest przez Fundację BGK.

25 listopada w Sandomierzu odbyła się uroczystość z okazji Dni Honorowego Krwiodawstwa. Była ona okazją do odznaczenia i uhonorowania najaktywniejszych krwiodawców oraz podziękowania osobom promującym ideę bezinteresownego oddawania krwi.

Oddając krew – ratujesz życie

W uroczystości brał udział opiekun Szkolnego Klubu Honorowych Dawców Krwi „Szkarałatne Tarniny” działającego przy Zespole Placówek Oświatowych w Chobrze – Tomasz Styczeń. Klub powstał we wrześniu 2020 roku i jest jednym z najmniejszych szkolnych klubów krwiodawców w powiecie sandomierskim. Pomimo tego członkowie i sympatycy klubu w okresie od 1 września 2020 r. do 30 października 2021 roku oddali honorowo 6300 mililitrów krwi (6,3 litra).

Opiekun klubu, Tomasz Styczeń, otrzymał odznakę Zasłużonego Honorowego Dawcy krwi I stopnia za oddanie 18 litrów krwi.

Zachęcamy wszystkich mieszkańców Chobrze i całej gminy do honorowego oddawania krwi, a jeśli ktoś zdecyduje się na taki krok, to w imieniu SDHDK „Szkarałatne Tarniny” prosimy o oddawaniu krwi na poczet naszego klubu: numer 240 w bazie klubów Honorowych Dawców Krwi Polskiego Czerwonego Krzyża Okręgu Świętokrzyskiego.

Życzenia od radnych

Tradycją w naszej gminie jest coroczne ubieranie choinki bożonarodzeniowej w sali konferencyjnej Urzędu Gminy w Samborcu przez radnych Rady Gminy i panią wicewójt Ewę Drzazgę.

Drzewko udekorowane jest ozdobami świątecznymi wykonanymi własnoręcznie. W tym roku oprócz ozdób wykonanych metodą decoupage pojawiły się też: aniołek z gwiazdeczkami, dzwoneczki, kolorowe jabłuszka wykonane szydełkiem przez wiceprzewodniczącą rady – Elżbietę Beblo i przewodniczącą Komisji Oświaty, Kultury i Sportu – Barbarę Bonę. Szczyt choinki ozdobił szpic umocowany przez wójta gminy Witolda Surowca. Choinkę rozświetliły białe-czerwone światełka. Wszystko to sprawiło, że świąteczny nastrój zawitał do naszej gminy.

**Rada Gminy Samborzec
SKŁADA MIESZKAŃCOM
życzenia zdrowych i spokojnych
świąt Bożego Narodzenia.**

Mikołajkowy marsz

Ponad 40 osób, w tym dzieci w wieku szkolnym, z uśmiechem na twarzach i czerwonych czapeczkach na głowach w piątkowy wieczór uczestniczyło w Mikołajkowym Marszu Nordic Walking w Chobrzeżanach.

Trasa marszu wynosząca siedem kilometrów zakończyła się oczywiście wizytą mikołaja, który przybył z prezentami do remizy Ochotniczej Straży Pożarnej w Chobrzeżanach. Każdy z uczestników marszu dostał pamiątkowy dyplom, przygotowany na tę okoliczność.

Organizatorami wydarzenia byli: radna Chobrzeżan Bożena Grzyb, sołtys Grażyna Krasowska-Sado, Koło Gospodyń Wiejskich z Chobrzeżan i OSP Chobrzeżany. Wydarzenie swoją obecnością uświetniły Ewa Drzazga – wicewójt gminy Samborzec oraz Anna Wiatr – pracownik Gminnej Biblioteki Publicznej.

Ciekawostki z Samborca

Szanowni i drodzy czytelnicy, to już 101. wydanie czasopisma „Samborzec na linii czasu”. Ufam, że opisane przeze mnie wydarzenia i historie ludzi dotyczące naszej małej ojczyzny, jaką jest ziemia samborzecka, staną się zasobem wiedzy o tej ziemi. W niniejszym artykule skupię swą uwagę na kilku wydarzeniach, jakie miały miejsce w dalszej lub bliższej przeszłości w Samborcu i okolicy.

Otóż, czytając i analizując dotychczas znane i dostępne historyczne dokumenty, można dostrzec, iż nie wskazują one na dokładny rok budowy kościoła w Samborcu. Pisze się w nich ogólnie, że była to połowa XIII wieku. Natrafiłem jednak na dokładną datę budowy kościoła w Samborcu. Informacja ta pochodzi z Biblioteki Jagiellońskiej i przytoczę ją w oryginale.

„Samborzec, Paweł Samborzecki, hrabia (komes, przypomnienie autora) wymurował w Samborcu kościół św. Trójcy r. 1262. Tenże w województwie sandomierskim. OO cystersom nadał (zapisał – przyp. autora) wsie: Sulejów, Bystrzyca, Wnętownice, Dokarów, Siedlce, Nieczeca, i Samborzec r. 1189. Tenże klasztorowi pokrzywnickiemu. W Peplinie także założył klasztor.” D.II.332-B,S. Wiemy zatem, że kościół pw. Trójcy Przenajświętszej w Samborcu wybudowany został w 1262 roku i przez kogo. Jest najstarszym z trzech kościołów na terenie gminy Samborzec. Jak można wnioskować z powyższego opisu, Paweł Samborzecki był bardzo zamożnym i ma-

jętnym komesem. Od 1578 roku wieś Samborzec była już królewszczyzną.

Inna ciekawostka to nadanie własności wsi Samborzec, która pochodzi z dnia 29 stycznia 1836 roku i brzmi następująco: „Najjaśniejszy CESARZ i KRÓL, oceniając ze szczególnym zadowoleniem zasługi osób niżej wymienionych, w dniu 4/16 października r.b. (1835 r., przypomnienie autora) przepisów o urządzeniu dóbr, które z mocy donacji przechodzą na własność prywatną, niemniej tabeli regulującej dochód dzierżawy z dóbr tego rodzaju do wysokości normalnej, nadać raczył najmiłośniej wiecznymi czasami, na dziedzictwo z takimi prawami i użytkami z jakimi skarb posiada:

a. Zostającemu przy Głównokomenderującym czynną armiją, Jenerał Prianisznikow, dobra Stodoły i Samborzec z należącymi do nich użytkami i przynależnościami do wysokości czystego dochodu złp. 10000.

b. Dowódcy I brygady: 8 ej dywizji piechoty Jenerałowi Kocebu, dobra Złota, Łukawa i Kunice położone w Woj. San-

domierskim z należącymi do nich folwarkami, wsiami i innymi użytkami i przynależnościami: wysokości czystego dochodu złp. 10000.”

I trzecia ciekawostka. Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego z dnia 17 maja 1927 roku „O państwowych zakładach chowu koni i premiowaniu ogierów” Dz. ust.Nr. 48. poz. 435. w Samborcu powstała Państwowa Stadnina Koni. Samborzeckie ogiery dały początek stadninom w Kurozwękach, Kozienicach i Michałowicach, a także w Janowie Podlaskim. Konie ze stadniny w Samborcu przeznaczone były w głównej mierze dla polskiego wojska. Była to jedna z najbardziej liczących się stadnin w Polsce. Funkcjonowała do 1964 roku. Szanowni czytelnicy, w artykule (w przytoczeniach) zachowałem oryginalną pisownię. Na zakończenie życzę Zdrowych Świąt i Spokojnego Nowego Roku.

Opracował ANDRZEJ CEBUŁA

Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

Darmowe wyprawki dla przedszkolaków

Zapraszamy przedszkolaków i ich rodziców do wzięcia udziału w kolejnej edycji projektu „Mała Książka Wielki Człowiek”. Mali czytelnicy będą mogli odebrać w naszej bibliotece przygotowane specjalnie dla nich wyprawki czytelnicze.

W skład Wyprawki Czytelniczej wchodzi:

- książka „Pierwsze czytanki dla...” – to starannie dobrany zestaw utworów wybitnych polskich poetów i pisarzy dziecięcych, w którym przeczytamy zarówno pozycje klasyczne, jak i współczesne. W gronie autorów znajdziemy m.in. Joannę Papuzińską, Wandę Chotomską, Czesława Janczarskiego czy Hannę Januszewską. W publikacji obecni są również Liliana Bardijewska, Zofia Stanecka, Anna Onichimowska, Małgorzata Strzałkowska, Adam Bahdaj, Michał Rusinek, Agnieszka Frączek, Joanna Kulmowa, Marcin Brykczyński, Jan Twardowski i Grzegorz Kasdepke – twórcy tak różni, jak różne są perspektywy spoglądania na świat,
- broшуra dla rodziców „Książka połączeni, czyli przedszkolak idzie do biblioteki” – praktyczny poradnik o korzyściach wypływających z codziennego czytania dziecku i odwiedzania z nim biblioteki. Dzięki broszurze rodzice dowiedzą się, dlaczego literatura pełni tak ważną rolę w zrównoważonym, zdrowym rozwoju dziecka, znajdą też wiele czytelniczych porad i inspiracji,
- Karta Małego Czytelnika – pięknie zaprojektowana karta biblioteczna do zbierania naklejek za wypożyczone książki,
- czytelnicze gadżety, które umilają codzienną lekturę.

Od 2018 r. projekt jest realizowany przez Instytutu Książki w ramach ogólnopolskiej kampanii promującej czytelnictwo „Mała Książka – wielki człowiek” we współpracy z bibliotekami publicznymi. Każde dziecko w wieku przedszkolnym, które odwiedzi naszą bibliotekę, otrzyma w prezencie Wyprawkę Czytelniczą, a w niej: książkę „Pierwsze czytanki dla...” dostosowaną pod względem formy i treści do potrzeb przedszkolaka oraz Kartę Małego Czytelnika. Za każdą wizytę w bibliotece, zakończoną wypożyczeniem minimum jednej książki z księgozbioru dziecięcego, mały czytelnik otrzyma naklejkę, a po zebraniu dziesięciu zostanie uhonorowany imiennym dyplomem potwierdzającym jego czytelnicze zainteresowania. W wyprawce znajdują coś dla siebie także rodzice – przygotowana dla nich broszura informacyjna przypomni o korzyściach wynikających z czytania dzieciom oraz podpowie, skąd czerpać nowe inspiracje czytelnicze. Dzięki akcji dziecko pozna ważne miejsce na czytelniczej mapie dzieciństwa – bibliotekę i zostanie pełnoprawnym uczestnikiem życia kulturalnego.

Mamy wielką nadzieję, że w tym roku jeszcze więcej przedszkolaków oraz ich rodziców zapała miłością do książek i czytania. Już dziś serdecznie zapraszamy do wzięcia udziału w projekcie i odwiedzin w bibliotece.

Dzieje gminy rymem pisane

ZAWIERZBIE

Nazwa wsi pochodzi od jej położenia za wierzbowym lasem, Na Nizinie Skotnickiej, w strefie podmokłej, zalewowej. Las „Zawirbem” zwany tamtym czasem, Wyrosły obok Wisły na łące legowej. Część wsi – Doły Michałowskie odrębną wioską niegdyś była, Druga część, Kępa, za wałem jest położona. Decyzja kasztelana krakowskiego sprawiła, że wieś sandomierskim „duchakom” została podarowana. Stopniowo z lasu wierzbowego wieś się wyłoniła, W XVIII wieku była własnością biskupów krakowskich, Jednakże ludność bardzo powoli tam zamieszkiwała, Gdyż Wisła zalewając teren dokonywała spustoszeń wielkich. Doły Michajowskie, wcześniej nazwane tylko Doły, W drugiej poł. XIX wieku do carskiego oficera Michajłowskiego należały, Dodał on do nazwy wsi przymiotnik od nazwiska powstały I do 1915 r. w dokumentach Doły Michajowskie istniały. Po przegranej Rosjan z Austro-Węgrami i opuszczeniu Sandomierszczyzny Nazwę wsi na Doły Michałowskie spolszczono, A w 1923 r. już po wyzwoleniu Ojczyzny 200-hektarowy folwark rozparcelowano. 50-hektarową resztę ziemi Jan Dunin-Wąsowicz nabył, Przed II wojną pełnił on funkcję wójta Samborca. Po parcelacji rozwój gospodarstw sadowniczych się rozpoczął, Pionierskie rodziny Kurzańskich stanowiło w regionie początek sadowniczego wzorca. Po odzyskaniu niepodległości Doły Michałowskie do majoratu Złota włączono, Ziemie te jak i reszta Zawierzbia pod patronatem Skarbu Państwa wówczas były, Potem gospodarzom pożyczki na zakup gruntów umożliwiono I dzięki Bankowi Rolnemu stopniowo ziemie w prywatne ręce przechodziły. W 1920 r. w Zawierzbiu powszechną szkołę podstawową utworzono, Początkowo w prywatnych budynkach mieszkalnych nauka przebiegała. W 1938 r. do budowy budynku szkolnego przystąpiono, Druga wojna światowa w tym przedsięwzięciu przeszkodziła. Jesienią 1945 r. duży drewniany budynek szkolny do użytku oddano, Do 1989 r. dzieci z Zawierzbia i okolic tam uczęszczały. W 1973 r. nowoczesny budynek Domu Nauczyciela otworzono, A w 1989 r. władze oświatowe i samorządowe nowy piętrowy budynek szkolny przekazały. Placówce szkolnej imię Armii Krajowej nadano, Od 2012 r. prowadzona jest przez Stowarzyszenie Przyjaciół Szkoły „Dobro dzieci” w Zawierzbiu. W 2018 r. w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego szkołę w pełni zmodernizowano, Prowadzona jest tam edukacja bardzo wysokiego poziomu. Przy szkole jest punkt przedszkolny „Tęczowe Przedszkole”, Wdrażający maluchy w zajęcia artystyczno-językowe, Karate, wyjazdy na basen i inne sportowe swawole Mobilizują, wzmacniając sprawności koordynacyjno-ruchowe. Jest też sala terapeutyczna „Niebieski Zakątek”, Gdzie uczniowie mogą się wyciszyć i zrelaksować, A zajęć terapeutycznych różnorodny watek Pozwala łatwiej z młodzieżowymi problemami się uporać.

Ewa Juda

Cały tekst dostępny jest na facebookowym profilu autorki. Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.